

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **R. V.**, narozen X,
bytem S. P. 20/7, P.,
zastoupen advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem,
sídlem Baranova 1026/33, 130 00 Praha,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 3. 9. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 3. 9. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 28. 5. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146 Kč k rukám Mgr. et Mgr. Václava Klepše, advokáta se sídlem Baranova 1026/33, Praha, ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 28. 5. 2019 žalovaná odňala žalobci invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobce poklesla o 30 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, které žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 1e (Ztráty končetin, jejich částí; anatomická ztráta části ruky s ohledem na dominanci při částečně zachované funkci úchopu nebo ztráta palce ruky s ohledem na dominanci při částečně zachované funkci úchopu) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–30 %. Na základě doložených lékařských zpráv s přihlédnutím k charakteru postižení a komorbiditě lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 30 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť mu v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu schází popis konkrétních změn, na jejichž základě byl žalobci po řadě let odejmut invalidní důchod. Žalovaná dostatečně nevypořádala otázku, do jaké míry je žalobcovo zranění (řezná rána utržená roku 2013) slučitelné se schopností vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí, ani související spisový materiál nezahrnuly podklady opravňující žalovanou k jejím závěrům o stabilizaci zdravotního stavu žalobce a jeho adaptaci na postižení. Dále žalovaná v rozporu s § 50 správního řádu nepřihlédla ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo. Takovými skutečnostmi byl bezpochyby závěr posudku s platností do 31. 10. 2017, že poranění prstů u žalobce zakládalo snížení pracovní schopnosti o 30 % bez komorbidit. Aktuální posudek žalované však preferoval snížení o 30 %, včetně komorbidit. Nedůvodnost v rozdílném hodnocení téhož stavu odporuje zásadám legitimního očekávání a zachování práv nabytých v dobré víře.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na závěry vlastního posudkového řízení.
5. Žaloba je důvodná.

Obecná východiska pro posouzení věci

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003,

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

Zjištění stavu žalobce

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižení, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl B, položka 1e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. anatomická ztráta prvního až čtvrtého prstu pravé ruky při částečně zachovaném úchopu. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–30 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila při horní hranici, a to pro trvalý, léčebně neovlivnitelný stav. Vzhledem ke komorbiditě zvýšila posudková komise tuto hodnotu s odkazem na § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 5 %, tj. na celkových 35 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila 3. 7. 2009, tedy datum chirurgického nálezu od MUDr. M. D.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce spočívající v manipulaci s těžkými břemeny. Dále není schopen práce náročné na jemnou motoriku. Soustavou výdělečnou činnost dokáže žalobce realizovat pouze v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce, vůči jeho obsahu či složení posudkové komise účastníci nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí odnímajícímu žalobci invalidní důchod.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 3. 7. 2009. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)**
15. Procesně úspěšný žalobce má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů vůči neúspěšné žalované (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 146 Kč. Ta se skládá z odměny za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci, žaloba jako podání ve věci samé) po 1 000 Kč [§ 7 bod 3., § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], dva režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), to vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. srpna 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce